

Magyarországot elítélő nyilatkozatot fogadott el a Kereszténydemokrata Internacionálé

- [Political Capital](#) 2003.06.19., 15:11 2003.06.19., 15:11 2671

Lisszaboni ülésén Burma és Kuba mellett Magyarországot is elmarasztalta Kereszténydemokrata Internacionálé végrehajtó bizottsága. A Fidesz javaslatára azt állapították meg, hogy a legutóbbi parlamenti választásokat követően több alkalommal sérültek az alapvető politikai és állampolgári jogok, a rendőrséget pártpolitikai alapon befolyásolják, illetve a magukat ellenzéki gondolkodónak érzőket megfélemlítik, és eltávolítják az állami szférából. Az ülésen jelen volt Orbán Viktor is, mint a Kereszténydemokrata Internacionálé egyik alelnöke.

Lisszaboni ülésén Burma és Kuba mellett Magyarországot is elmarasztalta Kereszténydemokrata Internacionálé végrehajtó bizottsága. A Fidesz javaslatára azt állapították meg, hogy a legutóbbi parlamenti választásokat követően több alkalommal sérültek az alapvető politikai és állampolgári jogok, a rendőrséget pártpolitikai alapon befolyásolják, illetve a magukat ellenzéki gondolkodónak érzőket megfélemlítik, és eltávolítják az állami szférából. Az ülésen jelen volt Orbán Viktor is, mint a Kereszténydemokrata Internacionálé egyik alelnöke. Kovács László külügyminiszter szerint soha egyetlen magyar ellenzéki politikus nem fogadtatott el hasonló határozatot a saját hazájáról az elmúlt tizenhárom évben. Kovács szomorúnak tartja, hogy a Fidesz és személy szerint a volt miniszterelnök, Orbán Viktor ilyen mélyre süllyedt. A külügyminiszter valótlannak nevezte a vádakot, mert szerinte Magyarország betartja az európai normákat. Mint mondta: Orbán Viktor 2000 őszén, még miniszterelnökként éppen amiatt bírálta az ellenzékot, mert szerinte a nemzetközi sajtóban tett nyilatkozataikkal ártottak Magyarország érdekeinek. Hozzátette: az ügyben megteszik a szükséges diplomáciai lépéseket. Orbán Viktor nem nyilatkozott arról, hogy a Fidesz miért terjesztette elő a javaslatot. Helyette Hende Csaba, a "Szabadság Kis Köre" polgári kör tagja egy sajtótájékoztatón azokat a szerinte jogsértő eseteket sorolta, amelyekre a polgári körök hívták fel a figyelmet. Az MDF-es politikus szerint a Fidesz meghallotta a polgári körök 'segélykiáltását' és ezért vitte a nemzetközi nyilvánosság elé az ügyeket. A nyilatkozattal kapcsolatban Németh Zsolt, a Fidesz frakcióvezető-helyettese a Távirati Irodának úgy nyilatkozott, hogy az antidemokratikus jelenségek az elmúlt egy évben látványosan elszaporodtak Magyarországon és ezekre a nemzetközi közvélemény is egyre inkább felfigyel. Az SZDSZ elnöke, Kuncze Gábor elképesztőnek tartja a Fidesz és személyesen Orbán Viktor akcióját, amellyel egy nemzetközi fórumon kezdeményezték Magyarország elítélését.

Összefoglalás

A Kereszténydemokrata Internacionálé határozatát támogató vélemények:

- Magyarország jogállam, ugyanakkor az MSZP-SZDSZ kormányzat egyéves hatalomgyakorlása számos konkrét jelét mutatja annak, hogy súlyos problémák vannak az emberi jogok tiszteletben tartása terén: példa rá: a Berkecz Mária elleni szükségtelen és aránytalan rendőri intézkedés; a kíméletlen rendőri erőszak futbalszurkolókkal szemben; adatvédelmi előírások kormányzati megsértése: a teljes állampolgári és vállalkozói adatbázis törvénytelen lemásolása; kereskedelmi szolgáltatásként nyújtott fénymásolás megakadályozása politikai alapon; Loppert Dániel ügye; önkényuralmi jelkép használata bűncselekményének önkényes értelmezése; állami és kormányzati diszkrimináció a Magyar Nemzettel szemben; Magyar televízió kuratóriumának megválasztási módja;

a Magyar Televízió kuratóriumának civil tagjaira gyakorolt nyomás; kíméletlen rendőri erőszak be nem jelentett tüntetés résztvevői ellen (Erzsébet hídi blokád); a gyülekezési jog önkényes hatósági értelmezése; az OVB szembeni politikai támadás; a legfőbb ügyéssel szembeni politikai támadások; a Nemzeti Bank elnökével szembeni politikai támadások; rendőri zaklatás politikai aláírásgyűjtés miatt; tisztogatás a köztisztviselői karban a választások után

- a paksi Greenpeace-demonstráció során a rohamrendőrség aránytalan erőszakkal, a demonstrálók földre teperésével, bilincseléssel és rabomobilba zsuppolással oldotta meg a feladatát; az ügyben tájékoztatást kérő osztrák külügyminiszternek Kovács László azt válaszolta - pontosabban hazudta -, hogy 'a rendőrség nem használt kényszerítő eszközöket'

- a lisszaboni üzenethez csatlakozott az Európai Néppárt elnöke is, aminek az ad súlyt, hogy az Európai Parlamentben ennek a kontinentális szervezetnek van a legnagyobb létszámú frakciója

- túlzás volt az elmúlt tizenhárom évet is emlegetni, hisz a legrövidebb emlékeztető polgár is visszarévedhet arra: a szocialisták és a liberálisok hányszor szaladtak külföldre abból a célból, hogy a jobboldal kormányokra panaszkodjanak; egy ízben még Göncz Árpád is feljelentette a magyar miniszterelnököt az olasz sajtóban

- a kereszténydemokraták nem a Magyar Köztársaságot ítélték el, hanem a Medgyessy-érában tapasztalható konkrét jogsértéseket; a haza nevében megsértődött kormányoldal ráadásul kidomborította, hogy hazánk formálisan Burmával és Kubával (azaz nyilvánvaló diktatúrákkal) került egy sorba - ez utóbbi emlegetése pedig már csak azért is kínos, mert beismerése annak, hogy a kubai nemzeti jövedelmet gyarapító magyar miniszterelnök a rekreációs céllal elköltött koktéjjaival tudatosan egy diktatúra továbbéléshez járult hozzá

A Kereszténydemokrata Internacionálé határozatát vagy a Fideszt kritizáló vélemények:

- a közvélemény-kutatások szerint az emberek többsége lényegében elítélte az orbáni akciót

- az igazságszolgáltatás malmi, ha lassan is, de azért örölnék; nyilvánvaló, hogy ha az Országimázsközpont, a Millenaris Park, a Magyar Televízió és más cégek ügyeiben a mindmáig személytelen felelősség a várható vádemelések nyomán előbb-utóbb mégiscsak gazdára lel, ez némelyeket felettébb kényelmetlen helyzetbe hozhat; a Fidesz számára szükségesnek látszhat tehát a jó előre elkészített hivatkozás: megmondtuk már Lisszabonban, hogy a kormány befolyása alá vonta a jogintézményeket

- Orbántól, aki akkor volt miniszterelnök, amikor nem lehetett parlamenti vizsgálóbizottságokat felállítani, a közszolgálati médiumokban az ORTT kimutatásai szerint is példátlan volt a túlsúly a kormánypárti megszólalások javára, amikor a kormány egyik minisztere el merete kobozni a Duna Tv újságírójától az egyik kazettát, és a kormányfő nem tűrt el maga mellett másokat csak tolvajkezü talpnyalókat első hallásra különös ezeket a kritikákat hallani

A Szabadság Kis Köre polgári kör tagjai jelentése szerint (Jelentés az emberi jogok magyarországi érvényesüléséről, Magyar Nemzet, 2003. június 14.) 'Magyarország jogállam, ugyanakkor az MSZP-SZDSZ kormányzat egyéves hatalomgyakorlása számos konkrét jelét mutatja annak, hogy súlyos problémák vannak az emberi jogok tiszteletben tartása terén. (...) I. A személy integritásának tiszteletben tartása. 1. Megalázó bánásmód. 2002.

októberének elején a rendőrség őrizetbe vett egy kétgyermekes középkorú családanyát, aki az előző kormány által létrehozott egyik közhasznú társaság igazgatója volt. A rendőrség az illetővel szemben, a társaság költségvetésből származó pénzek hűtlen kezelésének gyanúja miatt indított eljárást. A rendőrségi fogdába történő befogadáskor, sőt később ismételt az illetőt megmotozták, meztelenre vetkőztették, és a motozás kiterjedt a testüregék átvizsgálására is. (...) az adott rendőri intézkedés szükségtelen és aránytalan, és mint ilyen, az eljárás alá vont személlyel szemben emberi méltóságot sértő, megalázó volt. Parlamenti interpellációra adott válaszában a belügyminiszter a BM fenti rendeletére hivatkozva kifejtette, hogy az adott vizsgálaton minden őrizetbe vett személynek 'át kell esnie', ami nem felel meg a valóságnak. **2. Önkényes fogvatartás.** A I/1. alatti eset kapcsán a megalázó bánásmód 'szükségszerűen' párosult a rendőrség általi fogvatartás elrendelésével. Utóbbi alaptalanságát mutatja, hogy az ügyészség két nap után megszüntette az illető személy őrizetét. (...) **3. Kíméletlen rendőri erőszak (futballszurkolókkal szemben).** 2002. október 21-én nemzetközi kupamérkőzés volt az egyik fővárosi futballklub pályáján. A klub szurkolótáborában van egy kemény mag, amely rendszeresen összetűzésbe kerül az ellenfél

szurkolótáborával és a rendőrséggel. (...) a Készenléti Rendőrség emberei, már a stadionon kívül, a szurkolók egy békés, mintegy harmincfőnyi csoportját minden előzetes figyelmeztetés nélkül beszorították a stadion épületében lévő vendéglőbe, ahol további civil személyek, köztük nők, gyermekek, magyar és külföldi sportolók és sportvezetők, újságírók, valamint a személyzet tagjai tartózkodtak. Majd a vendéglő ajtaját becsukva, annak üvegét betörték és a nyíláson két palack könnygázt fújtak az összezsúfolt emberek közé. A menekülő emberek a vendéglő hátsó kijáratán keresztül találtak szabad utat. Ezt követően a rendőrök megállították az egyik stadionhoz érkező, szurkolókat és civileket egyaránt szállító villamost, annak belsejébe is könnygázt fújtak, majd erőszakkal leszállították róla a szurkolókat, mintegy harminc főt. A rendőrségi fellépés indokát firtató kérdésre a rendőrök 'felülről jövő' utasításra, parancsra hivatkoztak. (...) **4. Önkényes beavatkozás a magánszférába. a, Adatvédelmi előírások kormányzati megsértése: a teljes állampolgári és vállalkozói adatbázis törvénytelen lemásolása.** A 2002-es kormányváltást követően a pénzügyminiszter utasította az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságát, az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.-t és más szervezeteket, hogy teljes adatbázisukat másolják le és küldjék meg részére. (...) A kormányzat - mint utóbb kiderült, a Miniszterelnöki Hivatal kezdeményezésére - a teljes magyar lakosság és az összes magyarországi vállalkozás adatait hónapokon keresztül kezelte az adatvédelemről szóló jogszabályi rendelkezések szembeötlő és folyamatos megsértésével. A nyilvánosságra kerülést követően a pénzügyminiszter kormánydöntésre hivatkozott, ám még azt sem tudta megmondani, hogy a kormánydöntés írásban vagy szóban született; az APEH elnöke és a kormánypártok politikusai pedig zavaros, jogilag értelmezhetetlen magyarázatokkal szolgáltak. A demokrácia gyakorlatát alapjaiban érintő ügyben a rendőrség megtagadta a nyomozást. Döntését azzal indokolta, hogy nem bizonyítható a jelentős érdeksérelem. (...) **b, Kereskedelmi szolgáltatásként nyújtott fénymásolás megakadályozása politikai alapon.** 2002. decemberében az egyik nagy telefonos mobilcég nyilvános fénymásolási szolgáltatást is kínáló viszonteladói kirendeltségén egy állampolgár száz példányban kívánt sokszorosítani egy politikai szórólapot. A szórólap a magyar és a román miniszterelnök vitatott ünnepi találkozója ellen tiltakozó törvényes tüntetésre készült. Az állampolgártól az üzlet alkalmazottja a szórólap tartalmára hivatkozva többször megtagadta a nyilvános fénymásolói szolgáltatást, s a vita során telefonon értesítette a rendőrséget is. A rendőrség ügyeletes közölte, hogy a szórólapot nem másolhatja le, majd a helyszínre irányított két ügyeletes rendőr az állampolgárt igazoltatta, a szórólapot pedig elkobozta".

"II. A szabadságjogok tiszteletben tartása. (...) 1. Szólásszabadság. a) A kritizáló egyetemista esete a hatalommal és a hatósággal. A 2002 tavaszi kormányváltás után az új kormányfő megjelent egy kulturális, folklór jellegű szabadtéri rendezvényen, ahol rögtönzött beszédet mondott. Beszéde közben egy fiatal egyetemista fiú a kormányfőt - utalva annak napvilágra került, a diktatúra idején gyakorolt szigorúan titkos tiszti múltjára - hangosan árulónak nevezte. Ezt követően a kormányfő környezetében lévő biztonsági személyek a fiatalembert igazoltatták, aki később értesítést kapott, hogy rendzavarás szabálysértése miatt a rendőrség feljelentést tett ellene, és az eljárás megindult (...) Alappal merül fel, hogy a hatalom a jogszabályok alkalmazásánál a saját hatalmának védelmét tekintette elsőrendű szempontnak, és ehhez a rendőrséget eszközként használta fel. (...) **b, Önkényuralmi jelkép használata bűncselekményének önkényes értelmezése.** (...) komoly kételyekkel terhelték az önkényuralmi jelképek használatának bűncselekménye miatt az elmúlt egy évben megszaporodott rendőrségi eljárások. A rendőrség rendre eljárást indít olyan esetekben, amikor a hatalom mai gyakorlóit korábbi - kommunista - énjükkel szembesítik, s ehhez a vörös csillagot, illetve a sarló-kalapácsot illusztrációként használják. Az önkényuralmi jelkép használatát tilalmazó jogszabály önkényes értelmezése ily módon a jogalkalmazó szándékával

ellentétes értelmezést nyer (...) **2. Sajtószabadság, a, Állami és kormányzati diszkrimináció a Magyar Nemzettel szemben.** A Magyar Nemzettel szemben jellemzővé vált a diszkrimináló bánásmód. Kormányzati nyomásra a lapot korábban előállító állami nyomda felmondta a Magyar Nemzettel kötött szerződését. Az Állami Privatizációs Rt. az állami vállalatokhoz szétküldött hivatalos köriratban azt a látszatot keltette, hogy a kormányzat számára nemkívánatos az állami hirdetéseknek elhelyezése a Magyar Nemzetben, sőt módszertanilag tisztázatlan megtérülési számításokra hivatkozva olyan - kormánypárti, liberális szellemiségű - orgánumokat ajánlott az állami hirdetések befogadására, amelyek példányszáma töredéke a Magyar Nemzetének. **b) A Magyar televízió kuratóriuma.** Figyelemreméltó, hogy ma a legnagyobb ellenzéki pártnak nincs küldötte a Magyar Televízió kuratóriumi elnökségében. **Az ORTT-nek, illetve elnökének esete a költségvetéssel.** A 2002. évi országgyűlési választások utáni parlamenti többség nem fogadta el az Országos Rádió és Televízió Testület 2001. évi tevékenységéről szóló beszámolóját. Ezzel a testület komoly anyagi nehézségek elé került. Komoly jelei voltak annak, hogy az elfogadás záloga a testület korábbi kormányciklusban kinevezett vezetőjének távozása, aki utóbb ezt a szándékát be is jelentette, majd pedig távozott a testület éléről. **A Magyar Televízió kuratóriumának civil tagjaira gyakorolt nyomás.** A közszolgálati Magyar Televízió elnökének lemondása után az új elnök megválasztásáig az arra illetékes testület, az MTV kuratóriuma ideiglenesen megbízta az intézmény egyik vezető munkatársát az elnöki teendők ellátásával. Az ehhez vezető eljárást azonban a kuratórium civil szervezetek által delegált tagjainak többsége törvénysértőnek találta, és ezért a törvényességi felügyeletet ellátó Legfőbb Ügyészséghez fordultak panasszal. Ezt követően - az elnökválasztás időszakára időzítetten - négy, az MTV kuratóriumába képviselőt adó civil szervezetet (köztük egy nőszervezetet, egy kerékpáros-egyesületet és egy egyházi civil szervezetet) beidéztek a Fővárosi Ügyészségre, és felszólították őket arra, hogy igazolják megfelelésüket a tagsághoz szükséges törvényes feltételeknek. Ezek a szervezetek ezt korábban már megtették (2002 tavaszán), mert ez volt kuratóriumi tagságuk előfeltétele. (...) 2003 tavaszán az új médiakuratórium sorsolásából számos - addig elfogadott szervezetet, jogorvoslati lehetőség nélkül kirekesztett az ORTT".

"3. A gyülekezési szabadság, a, Kíméletlen rendőri erőszak be nem jelentett tüntetés résztvevői ellen. 2002. július 4. reggelén kezdetben néhány száz ember gyűlt össze tiltakozni Budapesten az országgyűlési választások szavazólapjainak megsemmisítése ellen. A demonstrációt előzetesen nem jelentették be, holott a törvény előírja. A hatalom a többórás tanácsstalanság után, kíméletlen erőszakkal verte szét a hídon gyülekező tömeget, és ugyanezt tette a nap további részében a Kossuth téren, majd a Rákóczi úton megjelent tiltakozókkal szemben. A későbbi hatósági vizsgálatok nem tudták igazolni a véresfellépés elkerülhetetlenségét. **b) A gyülekezési jog önkényes hatósági értelmezése.** Az önkormányzati választások előtt az egyik Pest megyei város művelődési házában meghirdetett kampányfórumra hívta röplapon az odalátogató miniszterelnök a lakosságot. A meghívásnak eleget kívánt tenni számos jobboldali gondolkodású polgár, illetve polgári kör tag is, akiket azonban nem engedtek be a fórumra. Később egyiküket a rendőrség előzetes értesítés nélkül, munkaidőben, a munkahelyén kereste fel. Az intézkedés során mind az érintett, mind a munkahely vezetői és munkatársai számára egyértelművé tették, hogy az intézkedés oka a miniszterelnök nyilvános bírálata és annak módja. Utóbb azonban a rendőrség gyülekezési jog megsértése miatt indított ellenük eljárást, mondván, hogy összejelentésüket előre nem jelentették be. **c, Nemzeti ünnep kormánytól független megünneplésének akadályozása.** A 2002. október 23.-i nemzeti ünnep alkalmából egy országos, több ezer tagszervezettel rendelkező mozgalom (A Szövetség a Nemzetért Polgári Kör) a törvénynek megfelelően fővárosi területfoglalási engedélyért fordult az illetékes rendőrhatalomhoz. Hasonló beadvánnyal élt egy parlamenten kívüli ellenzéki párt is. Ezt követően a Miniszterelnöki

Hivatal Kormányzati Kommunikációs Központja (MeHKKK) jelezte a hatóságnak, hogy területfoglalási engedélyre tart igényt valamennyi tömeggyűlésre alkalmas közterületre nézve. Egyebek között megjelölte mindazokat a helyeket, amelyeket előzőleg a mozgalom is megjelölt. **d) Politikai megfélemlítés csoportos rendőri igazoltatással.** Az egyik észak-magyarországi városban polgári körös fiatalokat igazoltatott a rendőrség a 2003. március 15-i nemzeti ünnepen. Az igazoltatást egy közelben álló 21 éves diák lefényképezte. Ezt követően az egyik rendőr szidalmazni és lökdösni kezdte a fiatalembert, aki ezért több polgári körös barátjával együtt hazaindult. Mintegy 300 méterrel odébb a rendőrök újra igazoltatták őket. Az ünnepséget követő két órán belül a rendőrök módszeresen igazoltatták a szervezet más tagjait is. A megyei rendőr-főkapitányság sajtófőnöke szerint a rendőrök csupán 'rutinellenőrzést' tartottak".

"III. A politikai jogok tiszteletben tartása. 1. A választások rendje. A 2002-es parlamenti választások során történt és máig érthetetlen esetek felhívták a figyelmet arra, hogy egyfelől a szavazócédulák egyedülállóan rövid ideig tartó megőrzési kötelezettsége; másfelől a szavazat-újraszámolás elrendelésének bürokratikus rendje, illetve az igénybe vehető bírósági jogorvoslat felülbírálati jogköre valójában nem teszi lehetővé, hogy a polgárok választásban megnyilvánuló politikai joga kétség nélkül érvényesülhessen. **2. Alkotmányos intézményekkel szembeni támadás. a, Az Országos Választási Bizottsággal (OVB) szembeni politikai támadás.** A 2002. évi országgyűlési választások második fordulója után a ma kormányon lévő egyik párt elnöke a választások kimenetelét érintő, a választási rendszerre vonatkozó beadvány elbírálása kapcsán 'jogi gengszterizmussal vádolta az OVB-t. Az OVB ugyanakkor nem tett mást, mint törvényi hatáskörében eljárva jelezte, hogy a beadványt meg fogja vizsgálni. A politikai intervenciót követően az OVB a beadvány vizsgálatát előrehozta és elutasította. **b, A legfőbb ügyéssel szembeni politikai támadások.** A 2002. évi országgyűlési választások után a kormány egyik tagja és több kormánypárti politikus is nyíltan kifejezte a legfőbb ügyéssel szembeni politikai bizalmatlanságát. Az eltelt egy évben a kormánypártok jogi köntösbe burkolt ürügyekkel számtalan politikai támadást intéztek a legfőbb ügyéssel szemben. **c, A Nemzeti Bank elnökével szembeni politikai támadások.** Az elmúlt egy évben a kormánypártok a saját (gazdaság)politikai érdeküktől vezetve változó intenzitással pusztán azért támadták a jegybank elnökét, mert tette a kötelességét, s nem engedett az inflációs érdekeknek. **3. A pártlogók mérete az önkormányzati választási szavazólapokon.** A 2002 őszi helyhatósági választásokat megelőzően a belügyminiszter rendeletet alkotott arról, hogy a szavazólapon mekkorák lehetnek a jelöltek mellett szereplő pártlogók. Túl azon, hogy ez nem belügyminiszteri hatáskör (tényleges jogorvoslati lehetőség viszont a kellő idő hiányában nem volt), a szabályozás egyértelműen a kormánypártokat juttatta előnybe, míg az ellenzék jelöltjeinek azonosítását úgyszólván lehetlenné tette, ezzel befolyásolva a választási eredményeket. A bíróság elmarasztalta a belügyminisztert, az ítélet azonban a választási eredményekre már nem lehetett kihatással. **4. Rendőri zaklatás politikai aláírásgyűjtés miatt.** Az egyik alföldi városban a polgári oldal aláírásgyűjtést kezdeményezett a helyi sajtó baloldali elfogultsága miatt. Az aláírásgyűjtő ívet a képviselő-testületnek címezték, ám a polgármester áttanulmányozta, s felfedezte, hogy az aláírók egyike az önkormányzatnál dolgozik. A köztisztviselő utólag, a jegyző számonkérésétől tartva letagadta, hogy aláírta volna a tiltakozó felhívást. Ezek után a polgármester feljelentést tett a városi rendőrkapitányságon, a rendőrkapitányság pedig magánokirat-hamisítás gyanújával nyomozást indított. Az aláírásgyűjtő ívet szignáló hatvanhárom személyt beidézték és kihallgatták, írásmintát azonban nem vettek tőlük. Sokan közülük megrémültek, amikor kézhez kapták az idézést, mert azon az állt: bűnügyben történő kihallgatásra jelenjenek meg a rendőrkapitányságon. Néhányan azonban kihallgatásuk után ügyvédet hatalmaztak meg, jogorvoslattal éltek, és jegyzőkönyvben rögzítették véleményüket a hatósági túlkapásról".

"IV. Társadalmi helyzet szerinti jogok érvénye. A gyermekek védelme a droggal szemben. Az MSZP-SZDSZ kormány egyik legelső intézkedése volt, hogy a Büntető Törvénykönyv módosításával megszüntette az iskolák területén való zavartalan drogterjesztésnek, a gyermekek drogterjesztésbe való bevonásának, a drogfogyasztás propagálásának, a drogok gyermekek számára történő terjesztésének feltétlen tiltását. Mindez több nemzetközi egyezményvel ellentétes. **V. Munkavállalói jogok. 1. Tisztogatás a köztisztviselői karban a választások után.** Az MSZP-SZDSZ kormány - a kormányfő által is bevallottan - a minisztériumi főosztályvezetőkhig lemenően tartotta szükségesnek politikailag átvizsgálni a közigazgatási kart. Ennek eredményeként számos köztisztviselőnek kellett távoznia. Általános vélemény szerint a rendszerváltozás óta a legnagyobb tisztogatás zajlott le a közigazgatásban és az állami érdekeltégű cégek irányításában. **2. Politikai színezetű, adminisztratív intézkedések.** A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja kapcsán, 2002. február végén az egyik budapesti gimnázium történelemtanára történelemóra keretében egy érettségiző osztályt elvitt a Terror Háza Múzeumba. A tanév végén, 2002. nyarán a szerződéses viszonyban álló tanár szerződését - jogszerűen ugyan, de - nem hosszabbították meg. Az adott kerületben és az iskolában is széles körben elterjedt, hogy valójában a háttérben meghúzódó politikai megfontolás volt a - jelenleg munkanélküli - tanár eltávolításának oka. **VI. A kormány hozzáállása az emberi jogok megsértésére vonatkozó állítások kivizsgálásához.** Az emberi jogok tiszteletben tartása a kormányra nem passzív kötelesség-elismerést, hanem aktivitást ró. A kormánynak tennie kell. Ehhez képest a Jelentésben felsorolt esetekre - bár a nyilvánosság előtt több ízben is történt jelzés (...) - a kormány nem reagált".

Ludwig Emil szerint (Ártatlanok, **Magyar Nemzet**, 2003. június 16.) " Kovács László a múlt szerdai kormányülés után így fogalmazott: 'A rendszerváltás óta nem volt még példa arra, hogy egy párt megpróbálja lejáratni Magyarországot'. Kovács ezt a hazugságot a Kereszténydemokrata Pártok Nemzetközi Demokratikus Centruma (CDI) lisszaboni határozatára utalva ejtette ki a száján, amely szerinte a Fidesz sugalmazására készült. **Kovács szerint nem képes visszaemlékezni azokra a Magyarországot valóban alaptalanul lejárató, kétszer négy év alatti, ellenzéki chartás-SZDSZ-es-MSZP-s akciókra, amelyek során koholt demokráciaellenes támadásaikra vonatkozóan rendszeresen rágalmazták hazánkat. A baloldali világsajtóból, külföldi tévécsatornákból negatív országimázsoként dőltek a Pestről diktált hírek: a Kossuth téren a fasiszta csöcselék nem engedte beszélni Göncz elnököt; a parlamentben "Hordót a zsidónak!" bekiabálás hangzott el; bizonyos Hanéknét a harmadik emeleti lakásának ablakán át golyósbetétnek látszó tárgyval életveszélyesen nyakon szúrt egy rasszista; Surányi MNB-elnököt kirúgták a pártállása miatt; a rádióból, televízióból az összes baloldali élő legendát kiszórták a csurkisták; Orbán Viktor rátette a kezét az APEH-ra, a demokratikus sajtóra, a kőbányákra, és mindenre, ami él és mozog, beleértve a Szent Koronát, a királyi jogart és palástot stb. (...) Kovács László ezekre a régi témákra nem emlékszik, amint az sem maradt meg halovány emlékként a fejében, hogy pár napja, a paksi Greenpeace-akció során a rohamrendőrség aránytalan erőszakkal, a demonstrálók földre teperésével, bilincseléssel és rabomobilba zsuppolással oldotta meg a feladatát, hiszen az ügyben tájékoztatást kérő osztrák külügyminiszternek azt válaszolta - pontosabban hazudta -, hogy 'a rendőrség nem használt kényszerítő eszközöket'. Ezek után nem csoda, hogy Kovács, aki egyben az MSZP elnöke is, elfelejtette, hogy 1986-ban a pesti Duna-korzón külföldi (főleg osztrák) környezetvédők részvételével békés tüntetést tartottak a vízlépcső ellen, amit a rendőrség akkor is erőszakkal oszlatott fel. Kovács akkor is külügyes volt, a Magyar Népköztársaság miniszterhelyettese, és azért nem ártana visszaemlékeznie az esetre, mert az akkori MSZMP-vezetők bornírt ostobasága törvénytörően vezetett az egész rendszerük bukásához".**

Ludwig szerint "külön történelmi bája a dolognak, hogy a mai szabad demokraták fel vannak háborodva a kormánypolitikát kritizáló CDI-nyilatkozaton, holott az egész akkori mozgalmuk háttérbázisát a környezetért aggódók, a hatósági erőszak ellen tiltakozók jelentették. A múlt hét végén **a lisszaboni üzenethez csatlakozott az Európai Néppárt elnöke is, aminek az ad súlyt, hogy az Európai Parlamentben ennek a kontinentális szervezetnek van a legnagyobb létszámú frakciója**".

Németh Péter szerint (Az elnök szava, **Népszava**, 2003. június 17.) "az államelnök a kormány és a politikai baloldal tevékenységét olyannak ítéli, ami veszélybe sodorja nehezen kiküszkődött demokráciánkat. Súlyos gondolatok. Ha úgy tetszik súlyosabbak, mint a Lisszabonban elfogadott memorandum. Azt tudniillik egy, a magyarországi viszonyokat nem vizsgáló, a másik, a megbírált oldal véleményére nem kíváncsi szervezet fogadta el, míg Mádl Ferencről nem állítható, hogy ne lenne tisztában a hazai viszonyokkal. Ily módon azt is állíthatjuk, hogy a magyar köztársasági elnök nemhogy gyengítendőnek, netán visszautasítandónak tartotta az ország vezetését elítélő véleményt, ellenkezőleg: fontosnak vélte azt nyomatékositani, felerősíteni. Furcsának és meglepőnek is vélhetnénk ezt a hozzáállást, kiváltképp ha hozzátesszük - amit persze Mádl Ferenc a nyilatkozat pillanatában még nem tudott; ismerte a CDI állásfoglalást, de nem találkozhatott az ezzel kapcsolatos közvélemény-kutatással -, hogy az emberek többsége lényegében elítélte az orbáni akciót. És, ami ennél is fontosabb: saját személyes életével igazolhatatlannak találta a kormány demokrácia-ellenes ténykedését. Erre persze válaszolhatjuk azt: Mádlnak finomabbak a receptorai, hamarabb érzékeli a demokrácia elleni burkolt támadásokat, mint a köz népe".

Németh szerint "érdemes eltűnődni azon, hogy a magyar köztársaság legfőbb közjogi méltósága miért került szembe ilyen látványosan a magyar kormánnyal, miért csatlakozik föl egy nemzetközi szervezet támadásához. (A fentiekben azt igyekeztem bizonyítani, hogy Mádl Ferenc, ha implicite is, de ezt tette.) Miért tartotta fontosnak itt és most, hogy találkozzon a legfőbb ügyésszel, illetve még korábban miért emelte be programjába Magyar Rádió fölkeresését, illetve annak elnökével a diskurzust? Nem tudom nem egy tőről fakadónak felfogni a szándékot: Magyar Rádió, Legfőbb Ügyészség - két olyan intézmény, amelynek működésével kapcsolatban kétségkívül rendre felhorgadnak a politikai viták. Az előbbinél egyes, szélsőséges hangnemet is megengedő, a kormányt, vagy a baloldalt brutálisan támadó műsorai miatt, az utóbbinál pedig az előző kormány idején gyanúsnak találtatott ügyek kivizsgálását blokkoló magatartása okán. Nyilvánvaló a jelzésértékű, ha Mádl Ferenc felkeresi ezen szervezeteket; a látogatásoknak nem zárójelbe tehető politikai üzenetük van. De vajon miért tartja fontosnak a köztársasági elnök ezeket az üzeneteket? Az első és kézenfekvő válasz az lenne: mert így gondolja. Úgy gondolja, hogy a Medgyessy-kormány működésében valóban felfedezhetőek az antidemokratikus elemek, olyannyira, hogy immár a legmagasabb szintű védelemre van szüksége a Magyar Rádióknak és a Legfőbb Ügyészségnek. Van persze más válasz is (...). Az tudniillik, hogy **a jobbról, konzervatív oldalról érkező köztársasági elnök odaadóbb híve Orbán Viktornak, mint az éppen regnáló kormánynak. Jelenlegi pozícióját is alapvetően a volt miniszterelnöknek köszönheti, még akkor is, ha akkortájt a hivatalos verzió szerint Torgyán József javasolta őt. (...) A személyes elkötelezettség és a politikai meggyőződés - e kettő már elegendő ahhoz, hogy a köztársasági elnök olykor kibillenjen egyensúlyozó szerepéből.** Ami, lássuk be, emberileg érthető, Szóvá se tenném, hiszen a köztársasági elnök politikai szerepe - nem Mádlról, hanem az alkotmány által leírt szerepről beszélek - oly gyenge, hogy csak igen-igen kevés kérdésben tudja befolyásolni a folyamatokat. (...) A nyilatkozat, a legfőbb ügyésznél tett nyilatkozat az, ami szólásra készítet. Eddig ugyanis úgy gondoltam, hogy az önérzetünket sértő, magyarságunkat megbántó

nyilatkozatok esetén a köztársaság elnöke nem kétséges, hogy hová áll. Természetesen a többség mellé. Mádl most nem ezt tette. Vajon ő maga biztos-e benne, hogy az igazságot szolgálta ?"

Csontos János szerint (Lisszaboni anziksz, **Magyar Nemzet**, 2003. június 18.) "a kormányzó baloldal betegesen irtózik a tényektől, s minden vitát a szimbolikus politizálás mezején, erőből igyekszik lebonyolítani. A portugál fővárosban elfogadott határozat elmarasztalja a magyar kormányzatot azért, mert az utóbbi egy évben szembetűnően megszorították az emberi jogsértések hazánkban. A kifogások lényege az, hogy a végrehajtó hatalom kiterjeszti csápjait más hatalmi ágak és független ellenőrző funkciók (bírók, ügyészség, nemzeti bank, sajtóhatóság, sajtópiac) felé. A határozatról hírt ad a Magyar Nemzet külpolitikai rovata, majd némi csend következik, s ekkor robbantja az ügyet a Népszabadság - rögtön Kovács László külügyminiszter vádjával felturbósítva. Személyesen Orbán Viktort, az internacionálé egyik alelnökét kritizálják, még azt is megkockáztatva, hogy tizenhárom éve nem érte ilyen gyalázatos támadás a hazát és a demokráciát, mint most az 'árulkodó' ellenzéki vezető részéről. **A megkésett reagálás azt mutatja: a műfelháborodás nem valami miatt, hanem valami helyett van. Tény, hogy az oktatási tárca korrupciógyanús ügyleteinek koalíciós elsimítása után egyre kínosabbá dagad a miniszter villaügye. A zavaros hitelfelvétel, az üvegzebből hiányzó tízmilliók azzal a veszéllyel járnak, hogy a közvéleményben életre kelhet a baloldal által gondosan kimunkált villareflex: Magyar Bálint lehet a Medgyessy-kormány Torgyán Józsefe. Azonkívül mégiscsak életbe lépett egy Medgyessy-csomag is, amiről gőzerővel igyekeznek bizonygatni, hogy nem csomag és nem a Medgyessy, de hát idővel a leglojálisabb választópolgár is a pénztárcáján fogja tapasztalni, hogy rútul átverték.** Figyelemelterelésül tehát kapóra jön a lisszaboni határozat: a baráti médiahadsereg végre azon tűnődhet, hogy Orbán árt-e a hazájának, és nem azon, hogy Medgyessy milyen sikertelenül kormányoz".

Csontos szerint "túlzás volt az elmúlt tizenhárom évet is emlegetni, hisz a legrövidebb emlékeztető polgár is visszarévedhet arra: a szocialisták és a liberálisok hányszor szaladtak külföldre abból a célból, hogy a jobboldal kormányokra panaszkodjanak. (Egy ízben még Göncz Árpád is feljelentette a magyar miniszterelnököt az olasz sajtóban.) Kovács László emiatt rögtön magyarázkodással is kezdte a vádaskodást, híven leképezve a fejében uralkodó zűrnavart. A vád természetesen egy orbitális csúsztatásra épült: **mintha a kereszténydemokraták a Magyar Köztársaságot ítélték volna el, s nem a Medgyessy-érában tapasztalható konkrét jogsértéseket. A haza nevében megsértődött kormányoldal ráadásul kidomborította, hogy hazánk formálisan Burmával és Kubával (azaz nyilvánvaló diktatúrákkal) került egy sorba - ez utóbbi emlegetése pedig már csak azért is kínos, mert beismerése annak, hogy a kubai nemzeti jövedelmet gyarapító magyar miniszterelnök a rekreációs céllal elköltött koktéjjaival tudatosan egy diktatúra továbbéléshez járult hozzá.** További kommunikációs ballépés volt, hogy Kovácsék a jogsértések tényét nemes egyszerűséggel kétségbe vonták. Ez később öngóznak bizonyult. A fizetett segédhadak első reakciója a bagatellizálás volt. Előbb a Kereszténydemokrata Internacionálét minősítették jelentéktelen gittegyletnek (amit az Európai Parlament legnépesebb frakciójáról kijelenteni azért páratlan szellemi rövidlátásra vall), majd a jelentését időközben a Magyar Nemzet hasábjain közlétező Szabadság Kis Köre polgári kört igyekeztek kompromittálni".

Csontos szerint a Szabadság Kis Köre polgári körének jelentése "konkrét eseteket sorolt; az on-line változatban az ENSZ emberi jogi egységokmányára való hivatkozások is szerepeltek. Kovácsék ezek után nem beszélhettek megalapozatlanságról, rágalmozásról a külügyminiszter ehelyett úgy fordított a szón, hogy nem ismer független emberjogi szervezeteket, amelyek kifogást emeltek volna a Medgyessy-kormány (elsősorban rendőri) túlkapásai ellen. Itt

érkeztünk el az ügy lényegéhez. **A szocialisták és a szabad demokraták (...) ugyanis megszokhatták, hogy a 'független' jogvédő szervezetek mindig csak jobboldali kormányzás esetén aktivizálódnak. Ez persze aligha véletlen: az ily módon aposztrofált Nyilvánosság Klub például feltűnő átfedésben van szabad demokrata személyiségekkel.** Maga az SZDSZ is az emberi jogok védelmében véli felfedezni a létjogosultságot adó misszióját, s ezt a monopoljogot lassan a koalíciós társ MSZP-re is engedékenyen kiterjesztette. Letaglózó, hogy saját fegyverüket fordítják- konkrét, megalapozott esetekkel illusztrálva - ellenük. Nem csoda, ha fogcsikorgatva védik legitimitásuk vélt alapjait".

Mészáros Tamás szerint (Elkeseredettek, **168 Óra**, 2003. június 19.) "az immár 'szövetségbe forrt' Fidesz minden néppárti ambíciója ellenére sem képes felnőni. Korábban a kormányzáshoz, ma az ellenzékiességhez éretlen. Nem ismeri a felelősséget. Sem önmaga, sem az ország iránt. Igazából javítóba kellene dugni. Hiszen ahogy így egyre féktelenebbül, egyre kétségbeesettebben grasszál a grundon, a legkevésbé sem veszélytelen. A csoportban gyakorolt deviáns magatartás rossz hírét kelti az egész környéken - ám sajnos a külső megfigyelők általában ítélik el az itt lakókat: végső soron mindannyian megkapjuk, hogy összeférhetetlenek, komolytalanok vagyunk. Amikor például a Financial Times en bloc a magyar politikai elit inkompetenciájáról, kicsinyességéről és alkalmatlanságáról értekezik, igaza van. Nem kötelessége látni, hogy a stílust és a hangnemet melyik párt kényszeríti rá a közéletre, nem várható el tőle, hogy érzékeny különbséget tegyen a szereplők között. A minősítés az országnak szól, s a következményeként elszenvedett anyagi és erkölcsi kár is mindannyiunké. **Ha tehát Orbán Viktor Lisszabonban a Kereszténydemokrata Internacionálé amúgy sóhivatal-jelentőségű szervezetével határozatot fogadtat el, amely Magyarországot egy lapon említi olyan diktatúrákkal, mint Kuba és Burma, akkor persze a Fideszről állít ki újabb bizonyítványt.** Mert nincs a világon épeszű politikus, aki hitelt érdemlőnek tekintené a képtelen jobboldali közleményt. Ugyanakkor azonban a pártatlan elemzők ezt a manővert ismét csak a magyarok szerencsétlen politikai klímájára tartják jellemzőnek. Ezért nincs igazuk azoknak a hazai közíróknak, akik szerint lényegében a kormánypárti 'túlreagálás' emelte önnön jelentősége fölé az inkább bagatellizálendő orbáni árulkodást. Nem a lisszaboni 'dokumentum' kisztílú, szerzőit minősítő hazug vádjai keltenek visszhangot a világban, hanem maga a képtelen gesztus (...)"

Mészáros szerint "mostanában úgy tetszik: **az igazságszolgáltatás malmai, ha lassan is, de azért örölnek. Nyilvánvaló, hogy ha az Országimázsközpont, a Millenáris Park, a Magyar Televízió és más cégek ügyeiben a mindmáig személytelen felelősség a várható vádemelések nyomán előbb-utóbb mégiscsak gazdára lel, ez némelyeket felettebb kényelmetlen helyzetbe hozhat. Még az is megeshet, hogy saját jól felfogott érdekében nem mindenki marad majd olyan néma, mint a jó Schleht Csaba az annak idején Kaya Ibrahim és Joszip Tot által fantomizált cégek dolgában. Szükségesnek látszik tehát a jó előre elkészített hivatkozás: megmondtuk már Lisszabonban, hogy a kormány befolyása alá vonta a jogintézményeket"**.

Petri Lukács Ádám szerint (Egy emberjogi aktivista, Népszava, 2003. június 19.) "a parlamenti demokrácia szabályait evidenciaként kezelő politikustól természetes, Orbán Viktortól meglepő és üdvözlendő, hogy tegnap elment az Országgyűlés Külügyi Bizottságának ülésére, amelynek a témája az lett volna, hogy Orbán, miért tartotta szükségesnek feljelenteni Magyarországot, azaz, miért fogadtatott el a Nemzetközi Kereszténydemokrata Internacionáléval egy határozatot, miszerint Magyarországon a választások óta sérültek az emberi jogok, politikai befolyás hárul a bíróság munkájára, a kormány oldallal ellentétesen gondolkodókat pedig megfélemlítik. A Külügyi Bizottság tagjai abban is bíztak, hogy Orbán megindokolja súlyos állításait, amelyekkel egyébként homlokegyenest ellenkezőképpen vélekednek a köztársaság országgyűlési biztosai. A

kérdéseikre a képviselők nem kaptak választ, Orbán (...) nem magyarázta meg, miért érezte szükségesnek, hogy a jobb sorsra érdemes kereszténydemokrata pártokat tömömörítő szervezetet kínos helyzetbe hozza azzal, hogy valótlan állításokat belediktált az állásfoglalásukba. Ehelyett még egyszer elismételte ugyanazokat a valótlanosságokat, amelyeket a liszaboni határozat tartalmaz. (n.b.: Azóta sokszor elhangzik magyarázó példaként, Berkecz Mária esete, akit a rendőrségen testi motozás alá vetettek. Az ugyan jogszerű eljárás kétségtelenül ellenszenves rendőri túlzás, s ebben körülbelül ki is merül a vádak alapja.) Orbán az ülésen kijelentette, hogy: 'Szerintünk joguk van a magyaroknak ahhoz, hogy gyülekezzenek, hogy zaklatás nélkül gyakorolhassák jogaikat, még a mindenkor hivatalban lévő miniszterelnökről is joguk van véleményt mondani anélkül, hogy ezzel bírósági eljárást kockáztassanak'. Mindebben tökéletesen igaza van, és ha nem egy olyan országban élnék, ahol az idézetben szereplő jogokat a törvények garantálják, illetőleg, ahol a kormány mindezt semmilyen módon nem korlátozza, akkor némi értelme is lenne annak, hogy az exminiszterelnök ezt fontosnak látta kijelenteni".

Petri szerint **"Orbántól, aki akkor volt miniszterelnök, amikor nem lehetett parlamenti vizsgálóbizottságokat felállítani, a közszolgálati médiumokban az ORTT kimutatásai szerint is példátlan volt a túlsúly a kormánypárti megszólalások javára, amikor a kormány egyik minisztere el merete kobozni a Duna Tv újságírójától az egyik kazettát, és a kormányfő nem tűrt el maga mellett másokat csak tolvajkezü talpnyalókat első hallásra különös ezeket a szavakat hallani"**.

A **Magyar Narancs** szerkesztőségi cikke: (Orbán valahol listát veszített, Magyar Narancs, 2003. június 19.) "vessünk egy pillantást a Kereszténydemokrata Internacionálé (CDI) Magyarországról szóló, már múlt heti megjelenésekor is lejárt szavatosságú határozatának az emberi jogi gyakorlatot bíráló kitételeire. Ezek nem a CDI június 4-én - a Fidesz javaslatára - elfogadott iratában bukkantak fel először; a pártot 'újjaalapító' májusi szeánsz szintén határozatban foglalkozott 'az emberi jogok magyarországi helyzetével'. A felsorolt állítások közül néhánynak kétségkívül van reális alapja: a februári béketüntetések rendőrségi korlátozása, a Medgyessy Pétert leárulkozó egyetemista elleni eljárás (ami felmentéssel végződött) okot adhat a bírálatra. Kételyeket ébreszthet azonban a Fidesz emberi jogi elkötelezettségével szemben, hogy miután Simicskó István az Orbán-kormány titkosszolgálatokat felügyelő államtitkáraként a 2001-es májusi budapesti NATO-csúcs előtt éberséget hirdetett a Budapestet felforgatni készülő 'külföldi anarchistákkal' szemben, az akkoriban nyilván pártpolitikai nyomástól mentesen működő rendőrségünk különösebb ok nélkül félholtra vert egy évek óta hazánkban élő brit férfit. (...) Ám mindezek csupán a Fidesz javaslatára elfogadott határozat leglényegesebb állításának háttéréül szolgálnak. Ami szerint a magyar rendőrség pártpolitikai nyomás alatt működik, és pártpolitikai szempontok alapján zaklat védtelen állampolgárokat. Talán véletlen, mindenesetre feltűnő egybeesés: éppen a határozat hazai nyilvánosságra kerülésének napján jelentette be az ORFK Szervezett Bűnözés Elleni Igazgatósága, hogy vádemelési javaslattal átadja az ügyészségnek az Országimázs Központ, a Nemzeti Autópálya Rt., valamint két Orbán-kori kisgazda terület, a Concordia Rt. és az Agrárinnovációs Kht. Ügyeit".

A Magyar Narancs szerkesztőségi cikke szerint **"a Fidesz emberi jogi fellángolásának megértéséhez Áder János a májusi Fidesz-kongresszuson mondott szövege nyújt segítséget: 'Ez a megfelelő pillanat (...), hogy köszönetet mondjunk azoknak a személyeknek (...), akiknek munkája nélkül lélekben ma mindannyian szegényebbek lennénk, s [akiknek] mindezért (...) egy éve rendőri zaklatásokat és egzisztenciális fenyegetettséget is meg kell élniük.'** Később így folytatta: **'A kormány (...) fejenként csaknem 3000 forintot (...) költött a szavazók választástól való távol tartására (vagyis az áprilisi uniós népszavazás kampányára - a szerk.), miközben a fejenként mindössze 100 forintba kerülő millenniumi tűzijáték, a 41**

forintba kerülő Országjáró vagy a belépőjegyek mellé adott pár száz forintos millenáris óra [Keller László] számára magától értetődő bűnügy.' Az Országimázs Központ-Happy End kooperáció költségeinek relativizálásából nehéz másra következtetni, mint hogy a Fidesz ellenzékben is közösséget vállal a kormányzásának közpénzekből bőkezűen jutalmazott kedvezményezettjeivel. Pedig a tisztázás éppúgy érdeke Orbánnak és pártjának, mint az alapos gyanú szerint sok milliárddal meglöpött állampolgároknak. A Fidesz önmagát lehetetleníti el, ha emberi jogi kérdést próbál kreálni tipikusan büntetőjogi természetű ügyekből".

http://hirszerzo.hu/hirek/2003/6/19/1910_magyarorszagot_elitelo_nyilatkozatot_fogado